

: Review Questions:
(29) ચલંગ અને (૨૮) નિયાગ

- ૧ — આત્માનું કર્મજી સાથે જોડાવું તેને યોગ તરીકે ઓળખાય
- ૨ — 'લક્ષ્મી' યોગ એટલે દર્શનશાસ્ત્રમાં જાણવાના સૂત્રોના અર્થ
- ૩ — શાસ્ત્રોચ્ચારમાં યોગ મુદ્દા કરાય છે.
- ૪ — યોગના ઉદ્દેશ્ય મળીને ૨૦ ભેદ કર્યા છે.
- ૫ — ભક્તિ અને વચન અનુષ્ઠાન મુખ્યત્વે સાધુ માટે છે.
- ૬ — અષ્ટાંગને વિદ્યા આપવામાં કોઈ દોષ નથી
- ૭ — નિવિઠ્ઠલ યોગને અલ્પ પ્રમાણમાં વચ્ચે રાખે
- ૮ — યોગીનું સુખ ભોગીને આકર્ષક શકે છે.
- ૯ — અશુભમાં જે સીધા જ શુભમાં જઈ શકાય
- ૧૦ — અસંગઅનુષ્ઠાનમાં શાસ્ત્રોની અપેક્ષા નથી
- ૧૧ — અપુનર્જંદત, માર્ગાનુસારી ભવોમાં પાંચે યોગ અલ્પમાત્રાએ બીજાં રાખે છે.
- ૧૨ — વિદ્યાયોગમાં અસને આવે, મુદ્દાઓ નહિ
- ૧૩ — વિકલ્પમાં ભેદ રાખે, અભેદમાં નિવિઠ્ઠલ દર્શન રાખે
- ૧૪ — પદ્મ પ્રત્યે પ્રીતિ અને માતા પ્રત્યે ભક્તિ રાખે
- ૧૫ — એકાંગીના એ નિવિઠ્ઠલ સમાધિરૂપ છે.
- ૧૬ — ભાવવચનને સાવધે યજ્ઞ કરવો
- ૧૭ — આત્માના ત્રણ ભેદો છે: અશુભ, શુભ અને શુદ્ધ
- ૧૮ — લક્ષ્ય મુદ્દું અને પુરુષાર્થ જુદો રાખે તો પણ કાર્યસિદ્ધ થાય
- ૧૯ — બ્રહ્મજ્ઞાન એટલે આત્મજ્ઞાન
- ૨૦ — નિયાગ એટલે દ્વયવચન
- ૨૧ — વેદાંતીઓ માને છે કે મનની શુદ્ધિપૂર્વકે દેતાં 'કર્મવચન'માં મર્ચ દોષ નથી
- ૨૨ — બ્રહ્માર્પણ એટલે પરમાત્માને અર્પણ
- ૨૩ — બ્રહ્મચર્યની શાસ્ત્રમાં જવ (૯) વાડ કરી છે.
- ૨૪ — અરૂપી આલંબનને નિરાલંબન યોગ તરીકે શકાય
- ૨૫ — યજ્ઞીય - અર્ચવચન કર્મવ્રંધમાં આવે છે.
- ૨૬ — આત્મતત્ત્વના લક્ષ્યવાળા પુરુષને જ બ્રહ્મજ્ઞાન કરવો
- ૨૭ — માર્ગાનુસારી ગુણોવાળા ગૃહસ્થનો બ્રહ્મવચનથી પરમાત્માનું પૂજન, સુપાત્ર ધર્મ
- ૨૮ — 'શ્રવણવચન' એટલે શત્રુધાતુ માટે જાણપૂર્ણ દ્વારા કરાતો યજ્ઞ
- ૨૯ — પ્રીતિ, ભક્તિ, વચન અને અસંગ અનુષ્ઠાનમાં પરલાને મુખ્યત્વે સાધુઓ માટે છે.
- ૩૦ — તીર્થનો ઉદ્દેશ્ય ભલે થાય, પણ સૂત્રદાન યોગ્ય પાત્રને જ આપવું
- ૩૧ — આત્મજ્ઞાન રૂપી અગ્નિમાં પોતાના કર્મોને લોકે અને ઉચ્ચ બ્રહ્માર્પણ છે.
- ૩૨ — નિરાલંબન યોગમાં સ્થિર પરમાત્માના ગુણો સાથે તાદાત્મ્ય અનુભવાય છે.